

ROMANA

Széles a világ
– nagy a szerelem

Jennifer Hayward
Sógornővel soha!

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Jennifer Drogell, 2014 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

A ROMANA 641. eredeti címe: An Exquisite Challenge (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Oláh Adrián

Nyomtatásban megjelent a ROMANA 641. számában, 2018

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-344-1

• Kép: Thinkstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2018

- A kiadó és a szerkesztőség címe: 1122 Budapest, Városmajor u. 11.
- Felelős kiadó: dr. Bayer József
- Főszerkesztő: Vaskó Beatrix
- Telefon: +36-1-488-5569; e-mail-cím: harpercollins@harpercollins.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

1. FEJEZET

Ha az élet egy pohár cabernet lenne, legszívesebben abban pancsolnék, és élvezném azt a telt, buja ízt, gondolta Alexandra Anderson. Bizsereg a gondolattól, hogy igazi kihívás elé néz. Pedig őszintén szólva fogalma sincs, hogyan fogjon hozzá. Sebaj, ez való neki, ez ad szárnyakat, ez ösztönzi csúcsteljesítményekre.

De mit is kezdjen a különleges cuvée és a hagyományos merlot párharcával? Vidéki iowai csitriként csak sört ittak a haverjaival, ilyen kérdésekkel nem foglalkoztak. Ha pedig valami kötelező koktélpartista elvetődött, magasról tett rá, milyen bort szolgálnak fel, ha ízlett neki.

Ellenben egyáltalán nem mindegy annak a férfinak a véleménye, aki épp most jelent meg fintorgó arccal ezen a jótékonyági fogadáson, amelyet minden évben megrendeznek a Napavölgyben a hajléktalanok javára. Íme az új cuvée, amely Alexának a világon semmit sem jelent, viszont Gabriele De Campónak annál többet. Gabriele ugyanis a világszerte ismert De Campo-borház vezető borásza, az új cuvée pedig az ő élete álma.

Az erkélyről Alexa belátta az egész rendezvényt. Csak egyetlen gondolat foglalkoztatta: hogyan tudná meggyőzni Gabrielét, hogy ő a legalkalmasabb arra, hogy mind a New Yorkban, mind a Napában tervezett bemutatót megszervezze? Végre nevet szerezhetne magának a szakmában, és a jövőben a leghíresebb borászatok kapkodnának utána.

Kortyolt egyet a pohárból, amelyet már egy órája szorongatott a kezében. Már mindenkivel csevegett, aki egy kicsit is számít a kaliforniai borok bizniszében. Valami jó belső infót kéne szerezni, az lenne az igazi. Akkor olyan világra szóló rendezvényt hozna össze De Campóéknak, hogy mindenki arról beszélne.

Könnyű borzongás futotta át. Tényleg megőrült, hogy ekkora fába vágja a fejszét?

Az egész pikk-pakk történt. Egy átmartinizott manhattani éjszaka után épp az igazak álmát aludta, mikor reggel hatkor Katya Jones, aki mellesleg a De Campo-cég eladási részlegvezetője, felhívta, és hisztérikusan közölte vele, hogy Gabriele az imént rúgta ki a reklámügynökséget. Megnézte ugyanis a készülő bemutatók terveit, és annyira szánalmasnak találta őket, hogy azonnali hatállyal szerződést bontott.

– Szükségem van magára, Alexa – sóhajtotta Katya. – Még hozzá azonnal.

Alexa nem csomagolt volna össze seperc alatt kora reggel csak azért, hogy nővére sógorának a segítségére siessen, ha előző nap nem adja ki az útját egy hárommillió dolláros ügyfélnek, aki lépten-nyomon változtatgatta az igényeit. Merész lépés volt ez a részéről, hisz még csak nemrég költözött a Fifth Avenue-ra.

Ha nem akad rövid időn belül egy hasonló kaliberű ügyfélre, végleg lehúzhatja a rolót. Lemondta hát valamennyi megbeszélését, és az első géppel San Franciscóba repült, hogy részt vehessen a jótékonyági bálon.

Az egésznek csak egy parányi hátulütője volt: Katya semmit sem tudott Alexa és Gabriele De Campo kapcsolatáról. Nem tudta azt se, hogy Gabriele elvből nem dolgozik együtt rokonokkal. Ebben tántoríthatatlan volt, pedig Alexa is próbálta már jobb belátásra bírni.

Arról meg végképp semmit sem tudott Katya, hogy Alexa és Gabriele mint tűz és víz viszonyultak mindig is egymáshoz. Ha Gabriele azt mondta valamire, hogy fehér, Alexa meg mert volna esküdni, hogy fekete. Alexa ennek ellenére váltig győzködte magát, hogy most más a helyzet, a közös munka igenis megvalósítható.

A teraszon állva megigazította homlokába lógó dús fekete haját, és lassan elindult a csigalépcsőn lefelé a nappaliba. Kerülni akarta a feltűnést. Mindegy, mennyire zűrös a viszonya Gabrielével, itt most egy kétmillió dolláros üzletről van szó.

A jövője forog kockán.

Gabrielét szorosan vették körbe a vendégek. Éppen egy szakszervezeti elnökkel beszélgetett, és

a tőle megszokott módon teljesen a partnerére koncentrált. Minden egyes lépéssel, ahogy Alexa feléje közeledett, nőtt benne a feszültség. Egyszer csak hirtelen megfordult, és csodálkozva bámult Alexára.

Meglepődött, hogy itt találkozik velem? – vetődött fel a kérdés Alexában. Szólt neki egyáltalán Katya, hogy én vagyok az új PR-es? Nem, tutira nem szólt. Katyában nincs ennyi bátorság.

Szíve még hevesebben vert Gabriele kérdő tekintetének láttán. Te jó ég, ennek tényleg fogalma sincs.

Milyen béna dolog egy rokon előtt tipródni. Vagy inkább azért ver a szíve ilyen hevesen, mert Gabriele itt áll előtte ebben a remek, méretre szabott öltönyben? Micsoda izmos teste van! Vagy a fekete haja tesz rá ilyen hatást?

Biztos vannak nők, akik az állán azt a kis gödröcskét találják kifejezetten szexinek. Alexát azonban sokkal inkább a sötétzöld szempár babonázta meg. Egyszer megszerzi magának valaki ezt a zöld szemű görög istent.

– Alexa? – üdvözölte Gabriele gúnyosan mosolyogva. *Lágy, mély hangja most sem hagyta Alexát hidegen, s még inkább összezavarta, hogy a teljes keresztnévén szólította.* – Nem is tudtam, hogy átrepültél a nyugati partra.

Kinyírlak, Katya! Te tényleg nem szóltál neki!

Alexa torka hirtelen kiszáradt, mialatt kényszerűségből Gabrielére nézett.

– Nem jelzett a kis belső szeizmográfod?

– Valami megzavarhatta a vételt – hajolt le Alexához a férfi, és futólag megcsókolta mindkét arcfelén. A lány magába szívta aftershave-jének illatát. – *Ciao, cara...* mi járatban errefelé? Nem hinném, hogy a parti miatt jöttél.

– Ezek szerint ma még nem beszéltél Katyával?

– Mármint Katya Jonesszal?

– Igen. Fel akart hívni téged. Ő... vagyis én... – Alexa végül összeszedte magát, és Gabriele szemébe nézve folytatta: – Szóval megbízott, hogy szervezzem meg a két bemutatót.

Gabriele csodálkozva nézett rá.

– Ez teljességgel lehetetlen. Az ilyenekben én döntök.

– Hát, pedig nagyon is lehetséges, sőt: tény. Nem nézted az e-mailjeidet? Katyáé is köztük van. Gabriele idegesen beletúrt a hajába, és elfintorodott.

– Fontosabb dolgom is volt, mint hogy az e-mailjeimet olvasgassam.

Na kérem. Alexa győzelme tudatában mosolyodott el.

– Gabe, három hét múlva először itt, majd New Yorkban akarod bemutatni az új borodat. Katya tudja, hogy momentán én vagyok az egyetlen, aki ilyen rövid idő alatt mindezt gond nélkül le tudja szervezni. Ezért kérte a segítségemet. – Hanyag kézmozdulat kíséretében még hozzátette: – Azért jöttem, hogy megmentselek.

– Hogy *megmentsél*? Tudod jól, hogy sose dolgozom családtaggal.

– Attól tartok, most nincs más választásod.

– Azt hiszem, innom kell valamit – szólalt meg önelégült képpel Gabriele.

– Két nap múlva bemutatom az elképzeléseimet – folytatta Alexa, miközben követte Gabrielét a bárhoz. – Már megnéztem, mit rakott össze az a cég, és egyetértek veled, totál amatőr munka. Ezerszer jobb ötleteim vannak.

– Alexa – sóhajtott fel Gabriele, és tenyerével a bárpultra csapott. – Nincs semmiféle megbízás.

Alexa felült egy bárszékre, és sértődötten válaszolt:

– Katya azért bízott meg, mert tudja, hogy aduász vagyok a szakmában. De ez előtted sem titok.

– Ne erőlködj. – Gabriele morogva rendelt két pohár bort, és feltelepedett a lány mellé a bárszékre. – Tudom, hogy szakmailag a topon vagy, sőt, te kaptad volna a munkát, ha nem lennél a sógornóm. De mivel sajnos az vagy, ezzel a történet itt be is fejeződött. Merthogy elveim vannak.

Alexa kezdett feldühödni. Vannak dolgok, amik neki is fontosak, például az, hogy kiválónak tartja magát a szakmában. Azért jött ide, hogy megoldja a vészhelyzetet. Gabrielének szüksége van rá.

– Elszúrnál két ennyire fontos bemutatót? – kérdezte. – Nyolc évig dolgoztál azon, hogy a De Campo-borok idáig eljussanak. Nyolc évig! Most akarod piacra dobni a legújabb cuvée-t, az Ördögfejet. Én el tudom érni, hogy siker legyen.

Gabriele ivott egy kortyot, mondott egy-két keresetlen szót, majd a pultra tette a poharat. Alexa meghökkenve nézett rá; még sose hallotta így beszélni.

– Mért nem akarod, hogy segítsek? – érintette meg a férfi karját. – Én vagyok a legalkalmasabb a feladatra.

Könnyelmű tett volt Gabrielét megérinteni, vissza is rántotta a kezét azonnal. Mindig is sistergett köztük a levegő.

– Hogy jutott eszedbe úgy iderepülni, hogy velem nem is egyeztetted? – kérdezte Gabriele.

– Mért vontam volna kétségbe, amit Katya mondott?

– Sztornózom az egészset.

– Nem teheted.

– Ez így akkor is rossz megoldás.

– Ellenkezőleg: ez a jó megoldás – felelte Alexa. – Egyáltalán nem leszek a terhedre, sőt, teljesen láthatatlanná válok. Mintha itt se lennék.

– Neked az sose sikerülne – vetette ellen Gabriele. – Olyan vagy, mint egy tűzpiros pipacs a toscanai réten.

– Gabe...

A férfi háritóan emelte fel a kezét.

– Még két vendéggel kell beszélnem, odahaza pedig temérdek munka vár. Maradj itt, nemsokára érted jövök, és visszaviszlek a szállodádba. Útközben majd beszélünk.

Alexa tiltakozni akart, hogy ő nem kutya, akire ráparancsolnak, hogy üljön le vagy adjon pacsit, de jobbnak látta most nem önérzeteskedni.

– Oké. Itt megvárlak.

Gabriele ránézett, mintha még valamit mondani akarna, majd megrázta a fejét.

– Tíz perc, és itt vagyok.

Alexa követte a szemével, míg el nem tűnt a tömegben.

A bárt ezalatt megszállták a nyugati part prominensei. Alexa hátradőlt a széken, és élvezte a derűs légkört. Eltöprengett azon, miként is bánjon Gabriele De Campóval. Hóbortjai nincsenek, ehhez túl magabiztos, viszont ma este egészen furcsán viselkedik: zárkózott, majdhogynem ellenséges. Kemény dió lesz.

Alexa egy negyvenes, melírozott hajú férfira lett figyelmes.

Ne már, az lehetetlen.

Pedig úgy volt. Az egyetlen férfi, akit soha az életben nem akart újra látni, most ott állt előtte, és bámulta.

Kis híján megállt a szíve. A férfi ugyanolyan vékony volt, mint hajdanán, ugyanúgy sötétszürke dizájneröltönyt viselt, és egy szőke szépség társaságát élvezte. Mosolyával bármelyik nőt könnyedén levette a lábáról.

Őt is.

Alexa elkapta a fejét, felpattant, és tömegbe vegyült, anélkül hogy tudná, hova is igyekszik. El innen – minél messzebb Jordan Lane-től. Persze hogy itt van ma este, elvégre cégvezetője az Államok egyik piacvezető borászatának. Naná, hogy itt van. Mért is nem gondolt erre korábban?

Ebben a pillanatban egy kezet érzett a vállán.

– Alexa...

Megfordult. Jordan volt az, az egyik korábbi ügyfele. Élete legnagyobb baklövése. Akit úgy szeretett és úgy gyűlölt, mint még soha senki mást.

– Nahát, Jordan... – nyögte ki nagy nehezen. – Micsoda meglepetés.

A férfi tekintete elárulta, hogy átlát a menekülő Alexán. Elengedte füle mellett a hallottakat, megfogta a kezét, és csókolt lehelt rá.

– Nagyszerűen nézel ki, jobban, mint évekkkel ezelőtt.

Amit úgy is lehetne érteni: huszonkét évesen túl fiatal voltál, képtelen arra, hogy értékelj egy olyan férfit, mint én.

Alexa dühösen rántotta el kezét. Jordan kihasználta a tapasztalatlanságát; a bábjavá tette, hogy kedvére játszadozzon vele. Jordan persze most is ugyanolyan sármos volt, mint régen, de kék szemében Alexa most már észrevette a kegyetlen vadász pillantását. Miért nem látta ezt akkoriban? Bár ne lett volna olyan vak!

– Kösz, nem kérek a bókokból – felelte fagyosan. – Inkább menj vissza a szőke cicamicához. Aki a lányod is lehetne.

– Mért nem csevegünk inkább egy ital mellett? – javasolta Jordan, tudomást sem véve Alexa csípős szavairól.

– Kösz, nem – felelte a lány.

– És ha azt mondom, szakmai természetű beszélgetésről van szó?

– Sose dolgoznék neked... még akkor sem, ha te lennél az utolsó ügyfél a földön.

– Pedig olyan ajánlatom lenne a számodra, ami egész biztos tetszene.

– Menj a pokolba!

Alexa sarkon fordult, és elvegyült a vendégek között. Könnyek szöktek a szemébe, a sírás fojtogatta. Hogy volt képes Jordan csak úgy elfelejteni a múltat? És hogyan feltételezheti, hogy hajlandó lenne neki dolgozni?

Már az ajtónál állt, hogy végleg eliszkoljon, amikor egy erős kéz ragadta meg a karját. Mikor megfordult, hogy lekeverjen egyet Jordannek, látta, hogy Gabriele áll előtte.

– Minden rendben? – kérdezte a férfi.

– Igen – bólintott Alexa. – Csak friss levegőre van szükségem.

– Ismered Jordan Lane-t?

A francba! Nyilván látta őket együtt, és észrevette, milyen érzések kavarnak benne.

– I... igen – dadogta Alexa. – Annak az ügynökségnek volt az ügyfele, ahol legelőször dolgoztam.

– Inzultált?

– Nem – fordította el a fejét Alexa. – Csak munkát ajánlott.

– Ilyen alakokkal sose dolgozz.

Alexa odafordult felé.

– Ha *neked* dolgozhatok, akkor nem kell neki dolgoznom.

Gabriele egy pillanatra elhallgatott. Mint mindig, most sem tudta Alexa kitalálni, mi jár a fejében. Rezzentelen arcából képtelenség volt bármire is következtetni.

– Induljunk – mondta végül Gabriele. – Mára végeztem. – Levette Alexa karjáról a kabátját, és felsegítette rá. – Fáradt vagy. Tényleg mennünk kell.

Odakint a portás már előállt Gabriele ezüstszürke Porschéjával. Alexa beszállt, és sóhajtva süppedt a puha ülésbe.

A hotel felé tartva Gabriele az unokaöccsük, a kis Marco után érdeklődött, akinek az apja Gabriele öccse, Riccardo, az anyja pedig Alexa ikertestvére, Lilly volt. Gabriele nagyon szerette az eleven kis srácot. Alexa ötletet adott neki, mit vegyen harmadik születésnapjára.

Gyorsan telt az idő, hamar a hotel elé értek, viszont Alexa dolgáról még egy szót sem ejtettek. Gabriele leállította a motort, és odafordult Alexához.

– Iszunk odabent valamit? Közben átbeszélhetnénk a dolgot.

Alexa bólintott, habár egy belső hang óva intette. Nem jó ötlet férfit vinni a szobájába, pláne nem olyat, mint Gabriele.

Amint beléptek, Gabriele gondtalanul ledobta a zakóját, és meglazította a nyakkendőjét. Fáradtnak látszott, szája körül markánsabbak lettek a vonások. A szemét dörzsölgette, aztán ellazulva hátradőlt a szófán.

– Whisky? – kérdezte Alexa, és kinyitotta a minibárt.

– Inkább egy limonádét, ha van. Még vezetnem kell. A szőlőhegyen lakom. Amúgy nincs semmi dolgod New Yorkban? – kérdezte, elvéve Alexától a poharat. – Nehezen találnál itt munkát.

– Egy-két dolog nálam is megváltozott – felelte Alexa. De azt már nem kötötte az orrára, hogy saját ügynöksége lett, amelynek gyorsan bevételt kell szereznie.

Gabriele ivott egy korty limonádét.

– Továbbra is ellenzem, hogy együtt dolgozzunk, Alexa.

– A fennálló körülmények ellenére is?

– Megállás nélkül vitáznánk.

– Nem – rázta fejét Alexa. – Megtanulnánk egymásra figyelni. Sokkal kedvesebb is tudok lenni, mint hinnéd.

– Nyugtalanító gondolat – mosolygott Gabriele. – Tegyük fel, megkapod a munkát... vállalod a felelősséget, vagy áthárítod a munkatársaidra?

– Mindig is magam viseltem a felelősséget – válaszolta Alexa. – Ha leszerződtesz, a tied vagyok.

Jézusmária, hogy fejezhette ki magát ennyire kétértelműen? Mi a csudáért ilyen ideges? Talán mert Gabriele olyan pokolian jól néz ki ingben és nyakkendőben? Nincs más szexi pasi rajta kívül a földön?

– Valami baj van, Alexa? – kérdezte Gabriele sóhajtva.

– Durva napom volt.

Gabriele kortyolt párat a limonádéból, majd kisvártatva megszólalt:

– Bizonyítsd be, hogy felnőttél a feladathoz.

Alexa az aktatáskája utána nyúlt, és kivett belőle egy mappát.

– Íme öt rendezvény, amit ugyanilyen rövid idő alatt vittem sikerre. Garantálom, hogy az új bor mindkét bemutatója ugyanilyen sikeres lesz.

Gabriele átlapozta a mappát.

– Tényleg figyelemre méltó – szólalt meg végül.

– Akkor dönts.

Gabriele félretette a mappát, és hátradőlt. Alexa jól láthatta izmos combjait.

– Ha bele is egyezek, egyvalamit előtte még meg kell beszélünk.

– Éspedig?

– Azt a bizonyos dolgot.

Alexa összeráncolta a homlokát.

– Nem tudom, mire gondolsz.

– Nem? Akkor mivel magyarázod a combomra vetett érzéki pillantásaidat?

– Az nem volt érzéki, hanem csak...

– Alexa, kérlek. – Gabriele előrehajolt, és mereven a szemébe nézett. – Amióta beléptünk a szobába, totál ideges vagy, és mindketten tudjuk, miért. Arra a csókra gondolsz, ami majdnem elcsattant köztünk Lilly és Riccardo partiján. Megvallom neked, nekem is az jár az eszemben.

Ó, az elmulasztott csók, amire ő is gyötrődve emlékszik...

Egy kicsit spicces volt aznap este. Felállt egy székre, hogy levegyen egy színes lampiont, mikor is Gabriele mögéje settenkedett, és úgy megijesztette, hogy leesett. Szerencsére Gabriele elkapta, de egy darabig a karjában tartotta. Amikor Alexa észrevette, hogy a férfi meg akarja csókolni, sietve talpra állt és elrohant.

– Csak négy órát aludtam, azért vagyok olyan... ideges – magyarázkodott Alexa. – Örülnék, ha rábólintanál, és utána nyugton hagynál.

Gabriele lassan közelebb hajolt.

– Mit akarsz? – kérdezte Alexa megilletődve.

A férfi gyengéden megérintette az arcát.

– Meg akarom állapítani, mennyire súlyos az a bizonyos dolog, mielőtt meghozom a döntést.

– Nincs semmiféle „bizonyos dolog” – felelte Alexa. – De ha együtt akarunk dolgozni...

– Az még egyáltalán nem biztos – szakította félbe Gabriele. – Még nincs szerződés.

Alexa benedvesítette a szája szélét a nyelve hegyével. Hogyan tudná Gabrielének bebizonyítani, hogy csak képzelődik? A férfi azonban hüvelykujjával lágyan végigsimította az ajkát, ő pedig mindezt csendben tűrte.